

El portal *Factoria de lletres* publica una ressenya de *Cada color d'un riu*, de Manel de la Rosa.

[Inici](#) [Qui som](#) [Serveis](#) [Estem fent](#) [Manufactura literària](#) [Contacta](#)

[<< Tornar](#)
28-12-2012
 Manufactura importada
Cada color d'un riu
Autor: Manel de la Rosa Edicions del Periscopi
Ressenya: Assum Guardiola

1

CADA COLOR D'UN RIU: TOTS ELS COLORS D'UNA HISTÒRIA

Opera prima de Manel de la Rosa i segona obra publicada per Edicions del Periscopi. Una doble celebració pels qui vivim amb alegria la bona salut de la novel·la en català que es cou ara i que gaudim al comprovar com noves editorials publiquen en català i com, d'aquesta manera, renoven la sang de l'edició del nostre país. D'un temps cap aquí, si us hi fixeu, a les taules de les llibreries hi proliferen autors joves que escriuen en la nostra llengua. En aquest sentit, fa goig evidenciar com, més enllà de l'immobilisme que provoca el context actual, hi ha editorials que comencen i que rastregen nous autors per publicar. Entre ells, els qui també comencen.

Dit això, parlem de la novel·la.

Llegeix *Cada color d'un riu* si t'agrada la intriga. Quin desfici! No podràs deixar de passar pàgines i més pàgines. Una de les condicions indefugibles de tota novel·la és que hi passin coses. I a *Cada color d'un riu* en passen de coses, i moltes. I això que partim d'un narrador en primera persona que explica la seva pròpia història i que, per tant, pot caure en el perill de transformar-se en un narrador reflexiu, introspectiu i meditatiu. A estones, ja ho és. Però en la justa mesura perquè, per sobre de tot, l'Àlex, el personatge-narrador-protagonista, té una història per explicar. Una història que justament adquireix tot el sentit quan és acabada d'explicar. Potser per això aquesta urgència de narrar.

Llegeix *Cada color d'un riu* si t'agrada trobar-te uns personatges d'aquells que semblen vius i que quan acabes de llegir tens la sensació que t'abandonen. La Xènia, en Sigurd i l'Àlex. I la Minkara. Tots quatre dins les seves esferes vitals que en comptes de rodar, trontollen. L'Àlex i la Minkara units per un fet que van viure de petits i que els hi esquartera el pont de la infantesa sota els peus. La novel·la és la història d'aquest abisme i com s'ho fan aquests dos personatges per fer-se grans i sobreviure a la tragèdia. La Xènia, una noia amb aparença d'edifici ben cimentat però que s'ensorra per dins. I en Sigurd, un danès que viu com una condemna l'esperit llibertari dels vikings.

I, per últim, llegeix *Cada color d'un riu* si t'agrada que, en una novel·la, el llenguatge flueixi. En algunes novel·les la llengua llueix com una pedra preciosa però el que es vol explicar se'n recent, és a dir, resta opac pel barroquisme expressiu. Aquí no: el llenguatge emprat i la història s'entrellacen com tots els colors d'un riu. I no és pas que l'autor defugui l'estil ni tampoc la conceptualització dels esdeveniments que es contenen a la novel·la. En absolut. Passa que l'autor no defuig en cap moment la veritat última de tota novel·la: explicar una història i que s'entengui. Fer que sembli simple tot l'esforç de darrera les màquines.

A *Cada color d'un riu*, intriga, personatges i llenguatge narratiu s'enllacen amb destresa. Esperarem, impacients, la segona novel·la de Manel de la Rosa.